

266

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU BUDOWNICTWA, URBANISTYKI I ARCHITEKTURY

z dnia 10 września 1962 r.

w sprawie kwalifikacji fachowych osób wykonujących funkcje techniczne w budownictwie powszechnym.

Na podstawie art. 20 ust. 1 oraz art. 21 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 7, poz. 46) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Artykuły powołane w rozporządzeniu bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 7, poz. 46).

2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa:

- 1) o „uprawnieniach budowlanych”, należy przez to rozumieć decyzję właściwego organu państwowego nadzoru budowlanego, stwierdzającą posiadanie kwalifikacji fachowych w zakresie wykształcenia technicznego i praktyki, wymaganych do wykonywania określonych funkcji technicznych w budownictwie powszechnym,
- 2) o „objektach budowlanych”, należy przez to rozumieć obiekty budowlane budownictwa powszechnego,
- 3) o „wojewódzkim organie państwowego nadzoru budowlanego”, należy przez to rozumieć właściwy do spraw nadzoru budowlanego organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa),
- 4) o „Komitecie Budownictwa”, należy przez to rozumieć Komitet Budownictwa, Urbanistyki i Architektury.

3. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa „o obiektach budowlanych o prostej architekturze”, należy przez to rozumieć:

- 1) budynki gospodarskie i inwentarskie,
- 2) budynki mieszkalne do 2 kondygnacji nadziemnych (ewentualnie z mieszkalnym poddaszem) o kubaturze łącznej do 1000 m³, z wyjątkiem obiektów zabytkowych; ograniczenie kubatury do 1000 m³ stosuje się w budownictwie mieszkaniowym szeregowym do jednego segmentu, a w budownictwie mieszkaniowym bliźniaczym — do samodzielnej części budynku bliźniaczego.

4. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o „objektach budowlanych o skomplikowanej konstrukcji”, należy przez to rozumieć:

- 1) wszelkie obiekty budowlane zawierające elementy składowe, przy których obliczeniu uwzględnia się przestrzenny schemat pracy statycznej całej konstrukcji lub jej części, z wyjątkiem prostokątnych krzyżowo-zbrojonych płyt żelbetowych swobodnie podpartych, o rozpiętości do 4,0 m,
- 2) wszelkie obiekty budowlane zawierające elementy składowe o statycznie niewyznaczalnym, płaskim schemacie obliczeniowym, z wyjątkiem prostych belek ciągłych przy rozpiętości przęsła do 6,0 m oraz płyt ciągłych o rozpiętości do 4,0 m, rozwiązywanych przy pomocy ogólnie znanych tablic i nomogramów,

3) wszelkie obiekty budowlane zawierające elementy składowe o statycznie wyznaczalnym, płaskim schemacie obliczeniowym i rozpiętości ponad 12,0 m oraz elementy o osi geometrycznej krzywej bądź łamanej i rozpiętości ponad 6,0 m oraz o wysięgu wsporników ponad 2,0 m,

4) wszelkie obiekty budowlane zawierające elementy składowe podlegające obciążeniom równym bądź większym od 800 kg/m² oraz elementy, przy których obliczaniu uwzględniać należy wpływy dynamiczne, termiczne i skurczowe lub osiadania podpór poziomych elementów nośnych, jak również obciążenia ruchome albo o działaniu wielokierunkowym,

5) wszelkie obiekty budowlane zawierające elementy konstrukcyjne wymagające ze względu na bezpieczeństwo budowlisprawy rachunkowego lub doświadczalnego warunków utraty statyczności miejscowej pod działaniem obciążenia,

6) wszelkie obiekty budowlane o posadowieniu odmiennym od płaskich ław i stóp fundamentowych, posadowionych bezpośrednio na stałym, nie podlegającym żadnym ruchom gruncie nośnym,

7) wszelkie ściany oporowe o wysokości ponad 2,0 m,

8) wszelkie obiekty budowlane o wysokości pionowych elementów nośnych dla jednej kondygnacji powyżej 6,0 m oraz obiekty budowlane o całkowitej wysokości ponad 16,0 m nad terenem bądź też o zagłębieniu większym niż 3,0 m poniżej terenu.

5. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o „skomplikowanych instalacjach i urządzeniach sanitarnych”, należy przez to rozumieć:

- 1) instalacje i urządzenia sanitarne w obiektach budowlanych z pomieszczeniami zaliczonymi do I i II kategorii niebezpieczeństwa pożarowego w rozumieniu przepisów techniczno-budowlanych,
- 2) instalacje i urządzenia: ogrzewania wodnego systemu zamkniętego, ogrzewania parowego o temperaturze pary powyżej 115°C, wszelkiego ogrzewania przez promieniowanie, ogrzewania zdalczynnego obsługiwanego przez kotłownię, kotłownię wodne i parowe niskiego ciśnienia o wydajności powyżej 400.000 kcal/h oraz wszelkiego typu węzły ciepłownicze,
- 3) instalacje i urządzenia pełnej i częściowej klimatyzacji oraz instalacje i urządzenia wentylacji o mechanicznym pobudzeniu, obsługujące pomieszczenia o różnym przeznaczeniu,
- 4) instalacje i urządzenia gaśnicze przeciwpożarowe, z wyjątkiem instalacji kranów przeciwpożarowych wodnych, nie wymagających specjalnej obsługi,
- 5) instalacje i urządzenia hydroforowe i przepompownie o wydajności ponad 1,5 l/sek., lokalne oczyszczalnie wody i ścieków — nie zaliczone przez obowiązujące przepisy do budownictwa specjalnego, instalacje i urządze-

nia wodociągowe oraz kanalizacji zewnętrznej na terenie nieruchomości o powierzchni przekraczającej 2,0 ha,

6) instalacje gazowe o ciśnieniu powyżej 0,03 at nadciśnienia.

6. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o „skomplikowanych instalacjach i urządzeniach elektrycznych”, należy przez to rozumieć:

- 1) wszelkie instalacje i urządzenia elektryczne w budynkach z pomieszczeniami zaliczonymi do I i II kategorii niebezpieczeństwa pożarowego w rozumieniu przepisów techniczno-budowlanych,
- 2) wszelkie instalacje i urządzenia elektryczne w obiektach budowlanych użyteczności publicznej,
- 3) wszelkie instalacje i urządzenia elektryczne o napięciu znamionowym powyżej 1 kV,
- 4) wszelkie instalacje i urządzenia elektryczne automatycznych central telefonicznych o pojemności powyżej 200 NN rozgłaszania przewodowego o mocy powyżej 500 W i dyspozytorskie o pojemności łącznej powyżej 10 NN,
- 5) wszelkie instalacje i urządzenia elektryczne o mocy zainstalowanej powyżej 1 MW.

§ 2. 1. Prowadzącym opracowanie projektu budowlanego całej inwestycji lub poszczególnego obiektu (generalnym lub głównym projektantem, kierownikiem pracowni kierującej lub kierownikiem pracowni) w jednostkach projektowania gospodarki uspołecznionej może być projektant posiadający uprawnienia w jednej ze specjalności techniczno-budowlanej, wchodzącej w skład danego projektu.

2. Funkcje techniczne projektanta (sporządzanie projektów budowlanych i sprawowanie nadzoru autorskiego przy realizacji projektów) oraz funkcje techniczne związane ze sprawdzaniem projektów budowlanych mogą być wykonywane wyłącznie w specjalności techniczno-budowlanej i w zakresie wynikających z posiadanych uprawnień do sporządzania projektów budowlanych.

3. Funkcje techniczne inspektora nadzoru inwestorskiego, kierownika budowy i kierownika robót oraz funkcje techniczne polegające na kontroli technicznej budów bądź kontroli technicznej utrzymania obiektów budowlanych mogą być wykonywane wyłącznie w specjalności i w zakresie wynikających z posiadanych uprawnień do kierowania robotami budowlanymi.

§ 3. 1. Nie jest wymagane posiadanie uprawnień budowlanych określonych w niniejszym rozporządzeniu:

- 1) do sporządzania projektów budowlanych oraz do kierowania robotami budowlanymi na budowie obiektów budowlanych i robót zwolnionych w przepisach wydanych na podstawie art. 36 od obowiązku zgłoszenia lub uzyskania pozwolenia organów państwowego nadzoru budowlanego na wykonanie robót budowlanych,
- 2) do sporządzania projektów trwałych urządzeń wewnątrz budynków i lokali użytku publicznego oraz do kierowania robotami w tym zakresie,
- 3) do sporządzania projektów pomników, posągów i obiektów architektury ogrodowej oraz do kierowania robotami budowlanymi związanymi z budową lub rozbiórką tych obiektów budowlanych,

4) do kierowania robotami budowlanymi związanymi z budową budynków parterowych, ewentualnie z poddaszem mieszkalnym, wznoszonych poza granicami administracyjnymi miast i osiedli i przeznaczonych wyłącznie do zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych własnych i najbliższej rodziny lub zaspokojenia własnych potrzeb gospodarczych budującego,

5) do kierowania robotami budowlanymi związanymi z budową urządzeń instalacji sanitarnych i elektrycznych w takich budynkach.

2. Określonych w ust. 1 pkt 2 i 3 zwolnień od obowiązku posiadania odpowiednich uprawnień budowlanych nie stosuje się, gdy dla zaprojektowania lub wykonania obiektów lub urządzeń wymienionych w ust. 1 pkt 2 i 3 wymagane jest opracowanie projektu budowlanego ze względu na naruszenie istniejącej konstrukcji lub konieczność wprowadzenia nowej konstrukcji albo wymagane jest specjalne rozwiązanie konstrukcyjne dla ich posadowienia, umocnienia, podwieszenia itp.

Rozdział 2.

Rodzaj i zakres uprawnień budowlanych.

§ 4. Rodzaj uprawnień budowlanych, ich zakres oraz specjalność techniczno-budowlaną, w której te uprawnienia mogą być wydane, ustala się w zależności od rodzaju wykształcenia technicznego posiadanego przez ubiegającego się o uprawnienia i zakresu odbytej przez niego praktyki zawodowej.

§ 5. 1. Osoba posiadająca dyplom magistra inżyniera architekta lub inżyniera architekta oraz odpowiednią praktykę zawodową może uzyskać uprawnienia budowlane w specjalności architektonicznej do:

- 1) sporządzania projektów budowlanych architektonicznych wszelkich obiektów budowlanych, projektów budowlanych konstrukcyjnych z wyjątkiem projektów obiektów budowlanych o skomplikowanej konstrukcji, projektów instalacji i urządzeń sanitarnych z wyjątkiem skomplikowanych instalacji i urządzeń sanitarnych,
- 2) kierowania robotami budowlanymi na budowie obiektów budowlanych z wyjątkiem robót przy obiektach o skomplikowanej konstrukcji, przy skomplikowanych instalacjach i urządzeniach sanitarnych oraz urządzeniach i instalacjach elektrycznych.

2. Dla uzyskania uprawnień budowlanych, o których mowa w ust. 1, wymagane jest posiadanie następującej praktyki zawodowej:

1) przy ubieganiu się o uprawnienia do sporządzania projektów:

— przez osoby posiadające dyplom magistra inżyniera co najmniej 3 lat praktyki,

— przez osoby posiadające dyplom inżyniera co najmniej 4 lat praktyki

przy sporządzaniu projektów budowlanych (architektonicznych i konstrukcyjnych) oraz 1 roku praktyki przy robotach budowlanych na budowie obiektów budowlanych,

2) przy ubieganiu się o uprawnienia do kierowania robotami — co najmniej 3 lat praktyki przy robotach budowlanych na budowie obiektów budowlanych.

§ 6. 1. Osoba posiadająca dyplom magistra inżyniera lub inżyniera w zakresie inżynierii budowlanej oraz odpowiednią praktykę zawodową może uzyskać uprawnienia budowlane w specjalności konstrukcyjno-inżynierskiej do:

- 1) sporządzania projektów budowlanych konstrukcyjnych wszelkich obiektów budowlanych, projektów instalacji i urządzeń sanitarnych z wyjątkiem skomplikowanych urządzeń i instalacji oraz następujących projektów budowlanych architektonicznych:
 - a) wszelkich obiektów budowlanych inżynierskich zaliczanych do budownictwa powszechnego,
 - b) obiektów budowlanych o prostej architekturze (§ 1 ust. 3),
 - c) budynków przemysłowych o charakterze wyłącznie produkcyjnym lub skladowym,
- 2) kierowania robotami budowlanymi na budowie obiektów budowlanych z wyjątkiem robót obejmujących skomplikowane instalacje i urządzenia sanitarne oraz instalacje i urządzenia elektryczne.

2. Dla uzyskania uprawnień budowlanych, o których mowa w ust. 1, wymagane jest posiadanie następującej praktyki zawodowej:

- 1) przy ubieganiu się o uprawnienia do sporządzania projektów:
 - przez osoby posiadające dyplom magistra inżyniera co najmniej 3 lat praktyki,
 - przez osoby posiadające dyplom inżyniera co najmniej 4 lat praktyki
 przy sporządzaniu projektów budowlanych konstrukcyjnych i architektonicznych oraz 1 roku praktyki przy robotach budowlanych na budowie obiektów budowlanych,
- 2) przy ubieganiu się o uprawnienia do kierowania robotami budowlanymi — co najmniej 3 lat praktyki przy robotach budowlanych na budowie obiektów budowlanych.

§ 7. 1. Osoba posiadająca dyplom magistra inżyniera lub inżyniera mechanika oraz odpowiednią praktykę zawodową może uzyskać uprawnienia budowlane w specjalności konstrukcyjno-inżynierskiej do:

- 1) sporządzania projektów konstrukcji stalowych w obiektach budowlanych,
- 2) kierowania robotami budowlanymi obiektów budowlanych w zakresie robót odnoszących się do budowy (montażu) konstrukcji stalowych i związanych z nimi robót przy konstrukcjach żelbetonowych bądź betonowych.

2. Dla uzyskania uprawnień budowlanych, o których mowa w ust. 1, wymagane jest posiadanie następującej praktyki zawodowej:

- 1) przy ubieganiu się o uprawnienia do sporządzania projektów:
 - przez osoby posiadające dyplom magistra inżyniera co najmniej 3 lat praktyki,
 - przez osoby posiadające dyplom inżyniera co najmniej 4 lat praktyki
 przy sporządzaniu projektów konstrukcji stalowych obiektów budowlanych oraz 1 roku praktyki na budowie przy montażu konstrukcji stalowych lub w zakładzie produkującym konstrukcje stalowe przy produkcji tych konstrukcji,

- 2) przy ubieganiu się o uprawnienia do kierowania robotami budowlanymi — co najmniej 3 lat praktyki na budowie przy montażu konstrukcji stalowych.

§ 8. 1. Osoba posiadająca dyplom magistra inżyniera lub inżyniera w zakresie inżynierii sanitarnej oraz odpowiednią praktykę zawodową może uzyskać uprawnienia budowlane w specjalności instalacji i urządzeń sanitarnych do:

- 1) sporządzania projektów instalacji i urządzeń sanitarnych,
- 2) kierowania robotami budowlanymi w zakresie budowy instalacji i urządzeń sanitarnych.

2. Dla uzyskania uprawnień budowlanych, o których mowa w ust. 1, wymagane jest posiadanie następującej praktyki zawodowej:

- 1) przy ubieganiu się o uprawnienia do sporządzania projektów:
 - przez osoby posiadające dyplom magistra inżyniera co najmniej 3 lat praktyki,
 - przez osoby posiadające dyplom inżyniera co najmniej 4 lat praktyki
 przy sporządzaniu projektów instalacji i urządzeń sanitarnych oraz 1 roku praktyki przy budowie instalacji i urządzeń sanitarnych,
- 2) przy ubieganiu się o uprawnienia do kierowania robotami — co najmniej 3 lat praktyki przy budowie instalacji i urządzeń sanitarnych.

3. Uprawnienia budowlane wymienione w ust. 1 upoważniają odpowiednio do posiadanego rodzaju uprawnień do sporządzania prostych projektów budowlano-konstrukcyjnych lub kierowania robotami budowlanymi w tym zakresie, w jakim roboty te wchodzi jako elementy budowlane do instalacji i urządzeń sanitarnych.

§ 9. 1. Osoba posiadająca dyplom magistra inżyniera lub inżyniera elektryka albo dyplom magistra inżyniera lub inżyniera łączności oraz odpowiednią praktykę zawodową może uzyskać uprawnienia budowlane w specjalności instalacji i urządzeń elektrycznych do:

- 1) sporządzania projektów wszelkiego rodzaju instalacji i urządzeń elektrycznych wchodzących do zakresu budownictwa powszechnego,
- 2) kierowania robotami budowlanymi w zakresie budowy wszelkiego rodzaju instalacji i urządzeń elektrycznych budownictwa powszechnego.

2. Dla uzyskania uprawnień budowlanych, o których mowa w ust. 1, wymagane jest posiadanie następującej praktyki zawodowej:

- 1) przy ubieganiu się o uprawnienia do sporządzania projektów:
 - przez osoby posiadające dyplom magistra inżyniera co najmniej 3 lat praktyki,
 - przez osoby posiadające dyplom inżyniera co najmniej 4 lat praktyki
 przy sporządzaniu projektów instalacji urządzeń elektrycznych wchodzących do zakresu budownictwa powszechnego oraz 1 roku praktyki przy budowie instalacji i urządzeń elektrycznych,
- 2) do kierowania robotami — co najmniej 3 lat praktyki przy budowie lub eksploatacji instalacji i urządzeń elektrycznych.

§ 10. Osoby posiadające w zakresie wykształcenia i praktyki zawodowej kwalifikacje wymagane w przepisach §§ 5—9 zarówno do uzyskania uprawnień budowlanych do sporządzania projektów, jak też do kierowania robotami budowlanymi — otrzymują uprawnienia budowlane do sporządzania projektów i kierowania robotami budowlanymi łącznie.

§ 11. 1. Osoba posiadająca świadectwo technika budowlanego oraz odpowiednią praktykę zawodową może uzyskać uprawnienia budowlane w łącznym zakresie specjalności architektonicznej i konstrukcyjno-inżynierskiej do:

- 1) kierowania robotami budowlanymi obiektów budowlanych z, wyłączeniem obiektów o skomplikowanej konstrukcji albo
- 2) kierowania robotami budowlanymi w zakresie ustalonym w pkt 1 oraz sporządzania projektów architektonicznych i konstrukcyjnych obiektów budowlanych o prostej architekturze (§ 1 ust. 3) z wyjątkiem obiektów o skomplikowanej konstrukcji.

2. Dla uzyskania uprawnień budowlanych, o których mowa w ust. 1, wymagane jest posiadanie następującej praktyki zawodowej:

- 1) przy ubieganiu się o uprawnienia do kierowania robotami budowlanymi (ust. 1 pkt 1) — co najmniej 3 lat praktyki przy robotach budowlanych na budowie obiektów budowlanych,
- 2) przy ubieganiu się o uprawnienia do kierowania robotami budowlanymi i sporządzania projektów łącznie (ust. 1 pkt 2) — co najmniej 5 lat praktyki przy sporządzaniu projektów architektonicznych i konstrukcyjnych obiektów budowlanych oraz 3 lat praktyki przy robotach budowlanych na budowie obiektów budowlanych.

§ 12. 1. Osoba posiadająca świadectwo technika mechanika oraz odpowiednią praktykę zawodową może uzyskać uprawnienia budowlane w specjalności konstrukcyjno-inżynierskiej do kierowania robotami budowlanymi przy budowie obiektów budowlanych w zakresie robót odnoszących się do montażu konstrukcji stalowych i związanych z nimi robót przy konstrukcjach żelbetowych lub betonowych z wyjątkiem obiektów o skomplikowanej konstrukcji.

2. Dla uzyskania uprawnień budowlanych wymienionych w ust. 1 wymagane jest posiadanie co najmniej 3 lat praktyki na budowie przy montażu konstrukcji stalowych obiektów budowlanych.

§ 13. 1. Osoba posiadająca świadectwo technika sanitarnego oraz odpowiednią praktykę zawodową może uzyskać uprawnienia budowlane w specjalności instalacji i urządzeń sanitarnych do:

- 1) kierowania robotami budowlanymi w zakresie budowy instalacji i urządzeń sanitarnych w obiektach budowlanych z wyjątkiem budowy skomplikowanych instalacji i urządzeń sanitarnych albo
- 2) kierowania robotami budowlanymi w zakresie ustalonym pkt 1 oraz sporządzania projektów instalacji i urządzeń sanitarnych w obiektach budowlanych z wyjątkiem skomplikowanych instalacji i urządzeń sanitarnych.

2. Dla uzyskania uprawnień budowlanych, o których mowa w ust. 1, wymagane jest posiadanie następującej praktyki zawodowej:

- 1) przy ubieganiu się o uprawnienia do kierowania robotami budowlanymi (ust. 1 pkt 1) — co najmniej 3 lat praktyki przy budowie instalacji i urządzeń sanitarnych,
- 2) przy ubieganiu się o uprawnienia do kierowania robotami budowlanymi i sporządzania projektów łącznie (ust. 1 pkt 2) — co najmniej 5 lat praktyki przy sporządzaniu projektów instalacji i urządzeń sanitarnych oraz 3 lat praktyki przy budowie instalacji i urządzeń sanitarnych.

§ 14. 1. Osoba posiadająca świadectwo technika elektryka lub technika łączności oraz odpowiednią praktykę zawodową może uzyskać uprawnienia budowlane w specjalności instalacji i urządzeń elektrycznych do:

- 1) kierowania robotami budowlanymi w zakresie budowy instalacji i urządzeń elektrycznych w obiektach budowlanych z wyjątkiem budowy skomplikowanych instalacji i urządzeń elektrycznych albo
- 2) kierowania robotami budowlanymi w zakresie ustalonym w pkt 1 oraz sporządzania projektów instalacji i urządzeń elektrycznych w obiektach budowlanych z wyjątkiem skomplikowanych instalacji i urządzeń elektrycznych.

2. Dla uzyskania uprawnień budowlanych, o których mowa w ust. 1, wymagane jest posiadanie następującej praktyki zawodowej:

- 1) przy ubieganiu się o uprawnienia do kierowania robotami budowlanymi (ust. 1 pkt 1) — co najmniej 3 lat praktyki przy budowie instalacji i urządzeń elektrycznych w obiektach budowlanych,
- 2) przy ubieganiu się o uprawnienia do kierowania robotami budowlanymi i sporządzania projektów łącznie (ust. 1 pkt 2) — co najmniej 5 lat praktyki przy sporządzaniu projektów instalacji i urządzeń elektrycznych oraz 3 lat praktyki przy budowie instalacji i urządzeń elektrycznych.

§ 15. 1. Osoba posiadająca dyplom mistrza zawodu murarskiego, ciesielskiego, żelbetoniarskiego lub innego zawodu budowlanego uznanego przez Przewodniczącego Komitetu Budownictwa za przydatny przy robotach architektoniczno-budowlanych może uzyskać uprawnienia budowlane do kierowania robotami budowlanymi przy budynkach o prostej architekturze (§ 1 ust. 3) z wyjątkiem obiektów o skomplikowanej konstrukcji.

2. Osoba posiadająca dyplom mistrza zawodu instalatorskiego lub innego zawodu budowlanego z zakresu instalacji i urządzeń sanitarnych może uzyskać uprawnienia budowlane do kierowania robotami budowlanymi w zakresie instalacji i urządzeń sanitarnych w budynkach wymienionych w ust. 1 z wyjątkiem skomplikowanych instalacji i urządzeń.

3. Osoba posiadająca dyplom mistrza zawodu elektrotechnicznego lub innego obejmującego instalację urządzeń elektrycznych może uzyskać uprawnienia do kierowania robotami budowlanymi w zakresie instalacji urządzeń elektrycznych w budynkach wymienionych w ust. 1, z wyjątkiem urządzeń skomplikowanych oraz urządzeń elektrycznych niskiego napięcia o łącznej mocy nie przekraczającej 100 kW.

4. Osoby wymienione w ust. 1, 2 i 3 przy ubieganiu się o uprawnienia budowlane powinny wykazać się co naj-

mniej 3-letnią praktyką na budowie odbytą po uzyskaniu dyplomu mistrza w takim zakresie robót, w jakim otrzymały dyplom mistrza.

§ 16. 1. Wykaz kierunków studiów lub specjalności, w których uzyskanie dyplomu lub świadectwa wymienionego w §§ 5—14 zezwala na ubieganie się o uprawnienia budowlane w odpowiedniej specjalności techniczno-budowlanej, określi Przewodniczący Komitetu Budownictwa w porozumieniu z Ministrem Szkolnictwa Wyższego w odniesieniu do studiów wyższych, a z Ministrem Oświaty w odniesieniu do szkół średnich.

2. Określone w §§ 5—14 wymagania w zakresie wykształcenia uważa się za odpowiednio spełnione, jeżeli osoba ubiegająca się o uprawnienia:

- 1) posiada dyplom wyższej lub świadectwo średniej szkoły technicznej, uznane odpowiednio przez Ministra Szkolnictwa Wyższego bądź przez Ministra Oświaty za równorzędne z dyplomem bądź świadectwem ukończenia odpowiedniego kierunku studiów lub specjalności, wymienionych w wykazie, o którym mowa w ust. 1,
- 2) uzyskała odpowiednie wyższe wykształcenie techniczne za granicą, a dyplom ukończenia studiów uznany został przez Ministra Szkolnictwa Wyższego za równorzędny z dyplomem odpowiedniego wydziału wyższej szkoły technicznej (ust. 1), bądź posiada świadectwo ukończenia za granicą średniej szkoły technicznej uznane przez Ministra Oświaty za równorzędne ze świadectwem ukończenia odpowiedniego wydziału średniej szkoły technicznej (ust. 1),
- 3) przedłożyła dowód nostryfikacji w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dyplomu (świadectwa) ukończenia studiów zagranicznych (szkoly) w zakresie odpowiadającym wykształceniu określonym w §§ 5—14.

§ 17. 1. Odbycie praktyki przy sporządzaniu projektów, wymaganej przez przepisy §§ 5—14, może być stwierdzone wyłącznie przez państwowe jednostki projektowania lub przez biuro projektów organizacji spółdzielczości, wykonujące projekty budowlane w zakresie specjalności techniczno-budowlanej osoby ubiegającej się o uprawnienia.

2. Za odpowiednią praktykę przy sporządzaniu projektów uważa się co najmniej wykonywanie pracy starszego asystenta projektanta, określonej w przepisach organizacyjnych dla państwowych jednostek projektowania, przy opracowywaniu projektów budowlanych w zakresie odpowiedniej specjalności techniczno-budowlanej.

3. Stwierdzenie odbycia praktyki przy sporządzaniu projektów powinno zawierać:

- 1) wymienienie projektów budowlanych, przy których sporządzaniu dana osoba odbywała praktykę, z podaniem dat rozpoczęcia praktyki przy poszczególnych projektach,
- 2) ogólną ocenę teoretycznej i praktycznej znajomości projektowania, wykazanej przy odbywaniu praktyki.

4. Do praktyki przy sporządzaniu projektów zalicza się prace przy ocenie i sprawdzaniu projektów budowlanych w organach państwowego nadzoru budowlanego, uznając 2 lata tej pracy za 1 rok praktyki przy projektowaniu.

5. Do praktyki przy sporządzaniu projektów nie zalicza się praktyki odbytej przed uzyskaniem dyplomu (świadec-

twą). Nie dotyczy to praktyki odbytej przed uzyskaniem dyplomu inżynierskiego, jeżeli odbyta została po ukończeniu średniej szkoły technicznej i odpowiada kierunkowi odbytych studiów.

§ 18. 1. Praktyka zawodowa na budowie, o której mowa w §§ 5—15, powinna odbywać się pod nadzorem osób pełniących na danej budowie odpowiednie funkcje techniczne.

2. Praktykę zawodową wymienioną w ust. 1 zalicza się tylko wówczas, jeżeli odbyta została na budowie prowadzonej przez przedsiębiorstwo gospodarki uspołecznionej w ramach danej specjalności techniczno-budowlanej i jeżeli budowa w zakresie wykonywanych robót odpowiada zakresowi uprawnienia budowlanego, o które ubiega się dana osoba. Praktyka zawodowa powinna objąć najważniejsze prace na budowie w zakresie danej specjalności techniczno-budowlanej.

3. Do praktyki zawodowej wymienionej w ust. 1 zalicza się również:

- 1) prace z zakresu nadzoru inwestorskiego wykonywane bezpośrednio na budowie pod kierownictwem inspektora nadzoru inwestorskiego,
- 2) nadzór autorski pełniony przez projektanta, uznając każde trzy lata pełnienia nadzoru autorskiego za 1 rok praktyki przy kierowaniu robotami budowlanymi,
- 3) prace w organach państwowego nadzoru budowlanego, a dla specjalności instalacji i urządzeń elektrycznych również nadzoru energetycznego, przy kontroli technicznej budów, uznając dwa lata tej pracy za 1 rok praktyki przy robotach budowlanych,
- 4) praktykę przy montażu budowlanych konstrukcji stalowych w zakładach konstrukcji osobom wymienionym w §§ 7 i 12, ubiegającym się o uprawnienia do kierowania robotami.

4. Osobom, które wykażą się co najmniej dwuletnią pracą zawodową na stanowisku technicznym w państwowym zakładzie produkcji elementów konstrukcji budowlanych w okresie po uzyskaniu dyplomu bądź świadectwa technika, wymaganego dla otrzymania danego rodzaju uprawnień — trzyletni okres praktyki zawodowej przewidzianej w § 5 ust. 2 pkt 2, w § 6 ust. 2 pkt 2 oraz w § 11 ust. 2 pkt 1 skraca się do półtora roku.

5. Do praktyki zawodowej wymienionej w ust. 1 nie zalicza się praktyki odbytej przy inwentaryzacji, prac biurowych na budowie, jak np. sprawdzanie cyfrowe rachunków, sporządzanie list płacy, prowadzenie magazynów itp., oraz praktyki odbytej przed uzyskaniem dyplomu (świadectwa), z wyjątkiem przypadków, o których mowa w ust. 6.

6. Osobom, które ukończyły wieczorowe lub zaoczne studia techniczne, praktykę zawodową odbytą przed uzyskaniem dyplomu zalicza się do praktyki zawodowej wymienionej w ust. 1, jeżeli odpowiada ona kierunkowi studiów i wymaganiom określonym w niniejszym rozporządzeniu dla uprawnień, o które dana osoba się ubiega. Również zalicza się praktykę zawodową odbytą przed uzyskaniem dyplomu inżynierskiego osobom, które odbyły tę praktykę po ukończeniu średniej szkoły technicznej, jeżeli odpowiada ona wymaganiom niniejszego rozporządzenia.

7. Stwierdzenie odbycia praktyki zawodowej powinno zawierać:

- 1) oznaczenie miejsca budowy, na której dana osoba odbywała praktykę, z określeniem obiektów budowlanych, ich przeznaczenia, konstrukcji i kubatury oraz specjalności i rodzaju wykonywanej pracy,
- 2) stwierdzenie okresów praktyki, z podaniem dat rozpoczęcia i ukończenia jej na poszczególnych budowach lub przy robotach oraz czynności wykonywane na budowie,
- 3) ogólną ocenę obowiązkowości oraz teoretycznej i praktycznej znajomości zawodu wykazanych przy odbywaniu praktyki.

§ 19. Warunkiem zaliczenia praktyki zawodowej określonej w §§ 5—15 jest praca na budowie lub przy sporządzaniu projektów przeciętnie co najmniej przez połowę obowiązującego czasu pracy dziennej.

§ 20. 1. Dla stwierdzenia zakresu, kolejności, przebiegu, oceny i okresu praktyki zawodowej wymienionej w § 17 i § 18 wprowadza się książkę praktyki budowlanej.

2. Książkę praktyki budowlanej wydaje wojewódzki organ państwowego nadzoru budowlanego.

§ 21. 1. Wprowadza się obowiązek złożenia egzaminu przez osoby ubiegające się o uzyskanie uprawnień.

2. Przewodniczący Komitetu Budownictwa może zwolnić od obowiązku złożenia egzaminu wymienionego w ust. 1 osoby, których wyniki pracy zawodowej wskazują na znajomość zagadnień objętych programem egzaminu.

3. Program egzaminu określonego w ust. 1 obejmuje:

- 1) prawo budowlane i inne przepisy związane z prawem budowlanym o podstawowym znaczeniu dla poszczególnych specjalności technicznobudowlanych,
- 2) przepisy o planowaniu przestrzennym,
- 3) podstawowe przepisy o planowaniu gospodarczym,
- 4) przepisy o postępowaniu administracyjnym,
- 5) przepisy o organizacji administracji budowlanej.

4. Szczegółowy program egzaminu ustali odrębne zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Budownictwa.

§ 22. 1. Do przeprowadzania egzaminów osób ubiegających się o uzyskanie uprawnień powołane są komisje egzaminacyjne przy wojewódzkich organach państwowego nadzoru budowlanego.

2. Dla osób zamieszkałych na terenie miasta wyłączonego z województwa oraz na terenie województwa powinna być jedna komisja egzaminacyjna.

3. Jeżeli powołanie komisji egzaminacyjnej w danym województwie nie jest celowe ze względu na niewielką liczbę ubiegających się o uprawnienia, przeprowadzenie egzaminów dla osób zamieszkałych na obszarze tego województwa może być powierzony na wniosek wojewódzkiego organu państwowego nadzoru budowlanego komisji egzaminacyjnej działającej w jednym z województw przyległych.

§ 23. 1. W skład komisji egzaminacyjnej wchodzi:

- 1) przewodniczący komisji i jego zastępcy,
- 2) członkowie komisji,

2. Przewodniczącym komisji egzaminacyjnej jest z urzędu kierownik właściwego wojewódzkiego organu państwowego nadzoru budowlanego.

3. Listę kandydatów na zastępców przewodniczącego oraz członków komisji egzaminacyjnej ustala kierownik właściwego wojewódzkiego organu państwowego nadzoru budowlanego spośród osób posiadających wyższe wykształcenie techniczne i uprawnienia budowlane oraz osób posiadających wyższe wykształcenie prawnicze i praktykę w administracji budowlanej. Skład komisji egzaminacyjnej zatwierdza Przewodniczący Komitetu Budownictwa.

4. Kandydatury osób posiadających wykształcenie techniczne powinny przed ich powołaniem do komisji być uzgodnione z zarządami wojewódzkimi stowarzyszeń naukowo-technicznych właściwych ze względu na specjalność technicznobudowlaną kandydata. Stowarzyszenia te mają ponadto prawo zgłaszania kandydatów do komisji egzaminacyjnych.

§ 24. 1. Komisja przeprowadza egzaminy w kompletach egzaminacyjnych złożonych z 6 osób.

2. W skład kompletu wchodzi:

- 1) przewodniczący kompletu, którym może być przewodniczący komisji, jego zastępca albo wyznaczony przez przewodniczącego komisji członek komisji,
- 2) czterech członków-egzaminatorów z wykształceniem technicznym tak dobranych, aby skład kompletu odpowiadał zakresowi specjalności i zapewniał właściwy przebieg egzaminu,
- 3) jeden członek-egzaminator z wykształceniem prawniczym.

3. Egzamin jest ustny.

4. O wyniku egzaminu decyduje komplet egzaminacyjny większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego. Ocenę wyniku egzaminu ustala się jako „zadowolający” lub „niezadowolający”.

5. Z przebiegu egzaminu sporządza się protokół, który przekazuje się wojewódzkiemu organowi państwowego nadzoru budowlanego, przy którym działa komisja egzaminacyjna.

6. W razie niepomyślnego wyniku egzaminu przewodniczący komisji podaje kandydatowi termin, po którego upływie może on poddać się ponownie egzaminowi. Termin ten nie może być krótszy od 6 miesięcy.

§ 25. Egzaminy odbywają się co najmniej 2 razy do roku; terminy i czas trwania ustala przewodniczący komisji egzaminacyjnej.

§ 26. 1. Dopuszczenie do egzaminu następuje w drodze postanowienia po stwierdzeniu, że ubiegający się o uprawnienia posiada kwalifikacje w zakresie wykształcenia i praktyki wymagane dla uzyskania uprawnień budowlanych, o które się ubiega.

2. O dopuszczeniu do egzaminu postanawia wojewódzki organ państwowego nadzoru budowlanego, właściwy według miejsca zamieszkania osoby ubiegającej się o uprawnienia, opierając się na przedstawionych dokumentach oraz w miarę potrzeby na uzupełniających ustaleniach i wyjaśnieniach.

3. W razie powstania wątpliwości co do posiadania wymaganych kwalifikacji w zakresie wykształcenia lub praktyki zawodowej wojewódzki organ państwowego nadzoru budowlanego może powierzyć zespołowi fachowców, powołanemu w porozumieniu z wojewódzkim zarządem zainteresowanego stowarzyszenia naukowo-technicznego, wydanie opinii w tych sprawach.

4. Postanowienie o dopuszczeniu do egzaminu wojewódzki organ państwowego nadzoru budowlanego doręcza zainteresowanemu.

§ 27. 1. Oplata egzaminacyjna wynosi 200 zł. Połowę tej kwoty ubiegający się o uprawnienia budowlane powinien wpłacić przy składaniu podania o wydanie uprawnień budowlanych, pozostałą część po dopuszczeniu do egzaminu i wyznaczeniu terminu egzaminu.

2. Pierwsza część opłaty nie podlega zwrotowi, natomiast druga jej część będzie zwrócona w przypadku usprawiedliwionego niestawienia się kandydata do egzaminu lub usprawiedliwionego odstąpienia od egzaminu, jeżeli zainteresowany zwróci się z prośbą o zwrot opłaty w terminie 14 dni od daty wyznaczonego egzaminu.

§ 28. Z opłaty egzaminacyjnej, o której mowa w § 27 ust. 1, 100 zł przeznaczają się na wynagrodzenie dla przewodniczącego i członków kompletu egzaminacyjnego oraz osób ten komplet obsługujących (sekretarka, wozny).

Rozdział 3.

Tryb uzyskiwania uprawnień budowlanych oraz kompetencje organów administracji państwowej w tym zakresie.

§ 29. Sprawy wydawania uprawnień budowlanych (art. 20 ust. 1) przekazuje się wojewódzkim organom państwowego nadzoru budowlanego.

§ 30. 1. Kopię wydanych uprawnień budowlanych wojewódzki organ państwowego nadzoru budowlanego przesyła do Komitetu Budownictwa.

2. Komitet Budownictwa prowadzi centralny rejestr osób, które uzyskały uprawnienia budowlane.

3. Listy osób, które uzyskały uprawnienia budowlane, ogłaszać należy w dzienniku urzędowym „Dziennik Budownictwa”.

§ 31. 1. Podanie o udzielenie uprawnień budowlanych należy składać do wojewódzkiego organu państwowego nadzoru budowlanego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania osoby ubiegającej się o wydanie uprawnień.

2. Do podania należy dołączyć:

- 1) własnoręcznie napisany życiorys,
- 2) dowody posiadanego wykształcenia,
- 3) dowody odbycia praktyki wymaganej dla uzyskania uprawnień budowlanych,
- 4) dowód uiszczenia połowy opłaty egzaminacyjnej.

3. Przy przyjmowaniu podania, o którym mowa w ust. 1, należy sporządzić notatkę protokolaną na podstawie dowodu osobistego ubiegającego się o uprawnienia budowlane, zawierającą oznaczenie posiadanego dowodu osobistego, dane personalne oraz miejsce zamieszkania.

4. Jeżeli nie zostały złożone wszystkie wymagane dokumenty, wojewódzki organ państwowego nadzoru budowlanego wzywa ubiegającego się o uprawnienia do złożenia brakujących dokumentów, zawiadamiając, że do czasu uzupełnienia braków rozpoznanie sprawy będzie wstrzymane. W razie niejasności w dokumentach kandydata lub powstania wątpliwości wojewódzki organ państwowego nadzoru budowlanego może postanowić przeprowadzenie odpowiedniego postępowania wyjaśniającego, w szczególności przesłuchanie co do wątpliwych okoliczności. Przesłuchanie powinno być przeprowadzone protokołarnie.

Rozdział 4.

Rozszerzenie zakresu uprawnień budowlanych.

§ 32. 1. Uprawnienia budowlane do sporządzania projektów w specjalności konstrukcyjno-inżynierskiej (§ 6 ust. 1 pkt 1) mogą być dla osób posiadających dyplom magistra inżyniera rozszerzone o uprawnienia do sporządzania projektów architektonicznych wszelkich obiektów budowlanych.

2. Uprawnienia budowlane do sporządzania projektów w specjalności architektonicznej (§ 5 ust. 1 pkt 1) mogą być dla osób posiadających dyplom magistra inżyniera rozszerzone o uprawnienie do sporządzania projektów konstrukcyjnych obiektów budowlanych o skomplikowanej konstrukcji.

3. Decyzje o rozszerzeniu uprawnień przewidzianych w ust. 1 i 2 wydaje Przewodniczący Komitetu Budownictwa po stwierdzeniu, że osoba ubiegająca się o rozszerzenie uprawnień uzyskała odpowiednie kwalifikacje fachowe w toku działalności zawodowej:

- 1) wykonując w państwowej jednostce projektowania pod kierownictwem osób posiadających uprawnienia budowlane przez okres co najmniej 3 lat projekty budowlane, na które mają być rozszerzone uprawnienia, albo
- 2) prowadząc przez okres 3 lat prace na zasadzie współautorstwa z osobą posiadającą uprawnienia budowlane do sporządzania projektów w zakresie, na który ma nastąpić rozszerzenie, albo
- 3) opracowując w ramach konkursów własne projekty, których wartość potwierdzają przyznane nagrody.

4. Do podania o rozszerzenie uprawnień należy dołączyć:

- 1) odpis posiadanych uprawnień budowlanych,
- 2) dowody stwierdzające nabycie odpowiednich kwalifikacji fachowych w toku działalności zawodowej.

5. Działalność zawodowa osoby ubiegającej się o rozszerzenie uprawnień budowlanych wymaga zaopiniowania przez organ stowarzyszenia naukowo-technicznego, właściwego dla specjalności, w której dana osoba posiada uprawnienia budowlane, oraz właściwego dla specjalności, na którą uprawnienia miałyby być rozszerzone.

Rozdział 5.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 33. Osoby posiadające wyższe wykształcenie techniczne wymagane dla uzyskania uprawnień budowlanych, które w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zatrudnione były w okresie co najmniej 7 lat w uspołecznionych jednostkach projektowania na stanowiskach asystenta lub projektanta albo 5 lat w jednostkach projektowania, a następnie 2 lata w organach państwowego nadzoru budowlanego, mogą uzyskać uprawnienia budowlane do sporządzania projektów budowlanych w zakresie prac projektowych i w specjalności techniczno-budowlanej, odpowiadających posiadalnemu przez te osoby wykształceniu, jeżeli nawet nie odbyły praktyki zawodowej przy robotach budowlanych.

§ 34. Osoby posiadające dyplom magistra inżyniera lub inżyniera elektryka albo dyplom magistra inżyniera lub inżyniera łączności, które do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zatrudnione były co najmniej:

- 1) przez okres 3 lat na stanowisku projektanta, starszego projektanta, głównego specjalisty lub członka zespołu orzekającego w państwowych jednostkach projektowania przy sporządzaniu (opiniowaniu, zatwierdzaniu) projektów instalacji i urządzeń elektrycznych budownictwa powszechnego lub
- 2) przez okres 3 lat na stanowisku kierownika budowy lub kierownika robót przy budowie instalacji i urządzeń elektrycznych budownictwa powszechnego

— mogą uzyskać uprawnienia budowlane przewidziane w § 9 bez obowiązku składania egzaminu, o którym mowa w § 21.

§ 35. 1. Osoby posiadające świadectwo technika elektryka lub technika łączności, które do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zatrudnione były co najmniej przez okres 5 lat na stanowisku kierownika budowy lub kierownika robót przy budowie instalacji i urządzeń elektrycznych budownictwa powszechnego — mogą bez składania egzaminu, o którym mowa w § 21, uzyskać uprawnienia do kierowania robotami budowlanymi w zakresie budowy instalacji i urządzeń elektrycznych w budownictwie powszechnym, z wyjątkiem budowy skomplikowanych instalacji i urządzeń elektrycznych.

2. Osoby wymienione w ust. 1, które oprócz wymaganego w tym ustępie okresu i rodzaju zatrudnienia wykazały się ponadto co najmniej pięcioletnim zatrudnieniem na stanowisku projektanta lub starszego projektanta w państwowych jednostkach projektowania przy sporządzaniu projektów instalacji i urządzeń elektrycznych budownictwa powszechnego, mogą bez składania egzaminu, o którym mowa w § 21, uzyskać uprawnienia łącznie do kierowania robotami budowlanymi w zakresie ustalonym w ust. 1 oraz do sporządzania projektów instalacji i urządzeń elektrycznych budownictwa powszechnego z wyjątkiem skomplikowanych instalacji i urządzeń elektrycznych.

§ 36. Przepisy § 35 należy odpowiednio stosować do osób posiadających świadectwo technika sanitarnego. Osoby te odpowiednio do rodzaju zatrudnienia mogą uzyskać uprawnienia budowlane:

- 1) do kierowania robotami budowlanymi w zakresie budowy instalacji i urządzeń sanitarnych w obiektach budowa-

nych z wyjątkiem budowy skomplikowanych urządzeń i instalacji sanitarnych,

- 2) do kierowania robotami budowlanymi w zakresie ustalonym w pkt 1 oraz sporządzania projektów instalacji i urządzeń sanitarnych w obiektach budowlanych z wyjątkiem skomplikowanych instalacji i urządzeń sanitarnych.

§ 37. Wniosek o wydanie uprawnień budowlanych przewidzianych w §§ 34—36 powinien być zgłoszony nie później niż do 31 marca 1963 r. Wniosek ten powinien być zaopiniowany przez organ wojewódzki właściwego stowarzyszenia naukowo-technicznego. Do wniosku należy dołączyć:

- 1) własnoręcznie napisany życiorys,
- 2) dowody posiadanego wykształcenia (w odpisie),
- 3) dowody spełnienia wymaganych dla danego rodzaju uprawnień warunków w zakresie zatrudnienia.

§ 38. 1. Osoby wymienione w art. 90 i 91 zachowują prawo do kierowania robotami budowlanymi lub do sporządzania projektów budowlanych albo do kierowania robotami i sporządzania projektów łącznie, określone w posiadanych uprawnieniach budowlanych, chociażby przepisy rozporządzenia niniejszego wymagały do pełnienia tych funkcji wyższych kwalifikacji fachowych w zakresie wykształcenia lub dłuższej praktyki.

2. Osoby wymienione w art. 90 i 91, które uzyskały prawo do kierowania robotami budowlanymi lub do kierowania robotami budowlanymi i sporządzania projektów budowlanych tych robót na podstawie art. 362 przepisów z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. z 1939 r. Nr 34, poz. 216 z późniejszymi zmianami), a posiadają w zakresie projektowania co najmniej 5 lat pracy zawodowej na stanowisku projektanta w państwowych biurach projektów lub biurach projektów organizacji spółdzielczości, mogą uzyskać zamiast posiadanych uprawnień na uprawnienia budowlane przewidziane w § 6 ust. 1. Zamiany uprawnień dokonuje wojewódzki organ państwowego nadzoru budowlanego na wniosek zainteresowanej osoby.

3. Przepisy § 32 o możliwości rozszerzenia uprawnień budowlanych stosuje się odpowiednio do osób wymienionych w ust. 1.

§ 39. Od obowiązku złożenia egzaminu przewidzianego w § 21 zwolnione są osoby, które po 31 grudnia 1961 r. co najmniej przez okres 3 lat zatrudnione będą w organach państwowego nadzoru budowlanego nad budownictwem powszechnym na stanowiskach związanych z wykonywaniem czynności techniczno-budowlanych, jeżeli objęte zostały szkoleniem kursowym z materiałów wymienionych w § 21 ust. 4, przeprowadzonym według programu zatwierdzonego przez Przewodniczącego Komitetu Budownictwa.

§ 40. 1. Termin wprowadzenia w życie obowiązku prowadzenia książki praktyki budowlanej (§ 20) ustali Przewodniczący Komitetu Budownictwa.

2. Do czasu wprowadzenia obowiązku, o którym mowa w ust. 1, odbycie wymaganej praktyki zawodowej stwierdzać należy w formie zaświadczenia, zawierającego dane określone w § 18 ust. 7.

§ 41. Tracą moc przepisy:

- 1) rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 października 1936 r. o zasięgnięciu opinii w sprawach odpowiedzialności osób, uprawnionych do kierowania robotami budowlanymi i do sporządzania projektów tych robót (Dz. U. Nr 83, poz. 573),
- 2) rozporządzenia Ministra Odbudowy z dnia 18 sierpnia 1945 r. o egzaminach wymaganych do uzyskania prawa kierowania robotami budowlanymi i wykonywania projektów (planów) tych robót (Dz. U. z 1945 r. Nr 29, poz. 175, z 1946 r. Nr 73, poz. 398, z 1950 r. Nr 3, poz. 27 i z 1958 r. Nr 11, poz. 42 i Nr 76, poz. 395),
- 3) rozporządzenia Ministra Odbudowy z dnia 11 grudnia 1947 r. o skomplikowanych konstrukcjach słosowanych w budynkach (Dz. U. Nr 76, poz. 490),

- 4) rozporządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 10 października 1958 r. w sprawie określania kwalifikacji fachowych do sporządzania projektów w budownictwie w zakresie specjalności nie objętych przepisami prawa budowlanego oraz sposobu ich stwierdzania (Dz. U. Nr 66, poz. 328) — w sprawach dotyczących zakresu budownictwa powszechnego.

§ 42. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1962 r.

Przewodniczący Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury: *S. Pietrusiewicz*

267

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 20 września 1962 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i świadczeń z ubezpieczeń społecznych dla pracowników zatrudnionych w zakładach rzemiosła indywidualnego.

Na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. Nr 51, poz. 396 z późniejszymi zmianami) oraz art. 10 ust. 5 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 5 rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 18 maja 1961 r. w sprawie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i świadczeń z ubezpieczeń społecznych dla pracowników zatrudnionych w zakładach rzemiosła indywidualnego (Dz. U. Nr 26, poz. 128) wprowadza się zmianę przez nadanie ust. 1 brzmienia:

„1. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do zatrudnionych w zakładach rzemiosła indywidualnego:

- 1) osób zaliczonych przez komisje lekarskie do spraw inwalidztwa i zatrudnienia do jednej z grup inwalidów,
- 2) osób uprawnionych do renty starczej lub do renty za wysługę lat,
- 3) uczniów odbywających naukę zawodu oraz
- 4) pracowników umysłowych”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1962 r.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: *A. Burski*

268

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 5 października 1962 r.

w sprawie uczestnictwa Górnej Wolty, Mongolii i Sierra Leone w Konwencji dotyczącej przywilejów i immunitetów Narodów Zjednoczonych z dnia 13 lutego 1946 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z § 32 Konwencji dotyczącej przywilejów i immunitetów Narodów Zjednoczonych, przyjętej przez Ogólne Zgromadzenie Narodów Zjednoczonych dnia 13 lutego 1946 r. (Dz. U. z 1948 r.

Nr 39, poz. 286), nastąpiło złożenie dokumentów przystąpienia do powyższej Konwencji dnia 27 kwietnia 1962 r. przez Rząd Górnej Wolty i dnia 31 maja 1962 r. przez Rząd Mongolii.